

Til § 2

Af et *mindretal* (DF), tiltrådt af et *mindretal* (FP):

9) Nr. 690, 696, 706, 718, 727, 730, 736, 739, 741, 756, 766, 773, 785, 788, 794, 797, 798, 817, 829, 832, 842, 856, 858, 878, 880, 883, 890, 891, 944, 948, 955 og 958 udgår.

10) Nr. 695, 701, 709, 711, 717, 726, 752, 764, 772, 789, 793, 796, 819, 824, 825, 847, 872, 889, 892, 935 og 947 udgår.

11) Nr. 704, 761 og 808 udgår.

12) Nr. 720, 745, 762, 775, 776, 780, 801, 803, 815, 844, 873, 916, 926, 932, 934, 938, 945, 949 og 957 udgår.

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

13) Nr. 729 udgår.

14) Nr. 897 udgår.

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1 og 10

Ændringsforslagene har til formål at udelukke personer, der de seneste 6 år har modtaget bistandshjælp i en samlet periode på 4 måneder og derover. Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at lovgivningens ord om, at en udlænding skal vise, at han/hun kan »sørge for sig og sine«, må betyde, at man ikke har modtaget bistandshjælp i perioder på mere end 4 måneder inden for de seneste 6 år. Der er tale om, at 149 personer ikke lever op til dette krav, men tallet kan være større, eftersom de 149 personer alene fremkommer ved, at politiet i de konkrete 149 sager har sikret sig denne oplysning til politirapporterne. Mange flere kan derfor have levet af bistandshjælp.

Til nr. 2 og 11

Ændringsforslagene har til formål at udelukke personer, der inden for de seneste 6 år har haft restancer til det offentlige vedrørende skatter og afgifter eller offentlig hjælp. Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at lovgivningens ord om, at en udlænding skal vise, at han/hun kan »sørge for sig og sine«, må betyde, at man ikke har gæld til det offentlige.

I det hele taget bør reglerne på dette område præciseres i forhold til den hidtidige regel, der lægger vægt på det ganske uklare kriterium, om restancen skyldes forhold, »der ikke kan lægges ansøgeren til last«.

Ændringsforslagene skal ses som et forsigtigt, første skridt i retning af indførelse af ordninger på dette område, der kan nedbringe antallet af tildelte statsborgerskaber.

For den danske befolkning er det overordentlig uheldigt, hvis man fra regeringens og folketingsflertallets side bagatelliserer betydningen af at opnå dansk statsborgerskab ved at sætte kravene til ansøgerne meget lavt.

Dansk statsborgerskab må ikke blive et samlebandsprodukt, der uddeles til tusinder af ansøgere. Dansk statsborgerskab er en værdifuld gave, der kun bør tildeles til en snæver kreds af mennesker, der, hævet over al tvivl, bestræber sig for at leve i harmoni med og til gavn for det danske samfund. Ethvert samfund må værne og beskytte sig selv. Ét af midlerne hertil er at udvise den største forsigtighed med tildeling af statsborgerskab til fremmede. Det er et almindeligt anerkendt princip overalt i verden. Men i Danmark er udviklingen ved at løbe helt af sporet.

De seneste år har været kendetegnet af en stærkt accelererende indvandring og væsentlig stigning i antallet af tildelte statsborgerskaber uden hensyn til, at dette er klart stridende mod den danske befolknings ønsker og uden nævneværdige, sammenhængende overvejelser om de økonomiske, sociale og kulturelle konsekvenser i samfundet.

Der er imidlertid ingen tvivl om, at der er et stort og voksende befolkningskrav om, at udlændingelovgivningen underkastes nogle væsentlige stramninger. Det er ikke i det lange løb acceptabelt, at regeringen og det politiske etablissement er i opposition til et befolkningsflertal. Vedtagelsen af disse ændringsforslag vil sammen med andre vigtige ændringsforslag betyde en tiltrængt styrkelse af betingelserne for opnåelse af dansk statsborgerskab.

Der er tale om, at 12 personer ikke lever op til dette krav.

Til nr. 3 og 12

Ændringsforslagene går ud på, at personer, som under deres ophold her i landet har overtrådt